

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. X Broj 44 (477), 20. rujna 2020.

KRALJICA

XXV nedjelja kroz godinu

BOG ZA SVAKOGA

Uvijek sam sebi najvažniji ja sam.

*Ja, pa ja, pa neko vrijeme nitko,
pa opet ja. Ja i samo ja.*

Ali kod Tebe nije tako. Tebi je važan svatko.

*Bio to onaj koji je oduvijek s Tobom,
ili bio to onaj koji je tek nekoliko sati uz
Tebe. Ti voliš sve i što je najvažnije,
pravedan si prema svima.*

*Želim Te više puta staviti u svoje kalupe
mjerila, ali izmičeš. I to s pravom.*

*Tvoja logika nije moja logika. Zato te molim
da mi oprostiš kada sam Tebe stavljao na
svoje norme, kada sam sebe stavljao na
Tvoje mjesto i kada sam bio ljubomoran
što su i drugi dobili mogućnost
biti uz Tebe i spasiti se.*

I. čitanje (Iz 55, 6-7), II. čitanje (Fil 1, 20c-24.27a)

Iz Evanđelja po Mateju (Mt 20, 1-16a)

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prisporobu: »Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd. Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd. Iziđe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni pa i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.' I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako. A kad iziđe o jedanaestoj uri nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?' Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.'«

»Uvečer kaže gospodar vinograda svojemu upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. Pa kad dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. A kad primiše, počеше mrljati protiv domaćina: 'Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.'«

»Nato on odgovori jednomu od njih: 'Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar? Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu posljednjemu dati kao i tebi. Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?' Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji.«

Bog poziva sve i u svako vrijeme

Izgleda kako nije pravedno što je Isus u prisporobi, koju donosi evanđelist Matej, izjednačio i nagradio rad onih koji su »podnosili svu tegobu dana i žege« s onim radnicima koji su radili samo »jednu uru«. Premda vlasnik ima pravo sa svojim novcem raspolagati i dati onom posljednjem kao i prvom, ipak danas se nijedan sindikat ne bi s time složio, već bi ustao u obranu onih koji su radili više. O čemu se zapravo u prisporobi radi? Potrebno je svratiti pozornost na početne riječi koje glase: »Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro iziđe najmiti radnike u svoj vinograd.« Taj »vinograd« je slika za Kraljevstvo nebesko, za pristup u puno zajedništvo s Bogom. Bog poziva k sebi sve ljude i u svako vrijeme. Onaj tko i kasnije shvati pravo značenje, veličinu i sadržaj poziva te se na njega odazove, Bog mu velikodušno poklanja puno zajedništvo sa sobom i time biva izjednačen s onima koji su u to zajedništvo prispjeli ranije. Prisporoba može imati i drugo značenje, koje upućuje na problem nezaposlenosti. Isus pokazuje solidarnost s onima koji traže posao da bi mogli prehraniti sebe i svoju obitelj, da bi mogli živjeti ljudskije, a to im je uskraćeno i zbog toga što su drugi prigrabili više unosnih poslova.

Fr. Ivo Martinić, "BOG GOVORI LJUDSKI"

Pitanja koja su zdrava

Promislimo kada smo zadnji put čuli neko kvalitetno pitanje. Pitanje koje je u nama uistinu potaknulo promišljanje o samome sebi, svome životu i odnosu prema svemu i svima što odnosno koje susrećemo. Možda, ukoliko počnemo o tome promišljati, shvatimo da ljudi ne postavljaju puno pitanja. Današnji svijet svodi se na servirane informacije, već dokazane na subjektivnoj razini bez potrebe objektivne analize. Božja Riječ je puna pitanja, pitanja koja Isus postavlja svojim učenicima odnosno nama. Pitanja su to koja ne zadobivaju bore vremena, koja su uvijek svježija i aktualna. I u evanđelju XXII. nedjelje kroz godinu opet susrećemo pitanje (jer taj smo slučaj imali i prethodnu nedjelju). Zapravo, susrećemo dva pitanja: "Tâ što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj?"

Možda netko od nas ne voli da mu se postavljaju pitanja. Možda. Možda netko od nas nije niti doživio da mu netko uputi kvalitetno i zdravo pitanje o kojem bi mogao promisliti i dati odgovor. Možda očekujemo previše od ljudi. Isus je zato pun pitanja koja nas ne mogu razočarati, koja nas mogu samo uputiti na njega – Istinu. Pitanja su to o kojima možemo promišljati satima, danima, godinama – cijeli život. Ali odgovor ne smije ostati izostavljen. Odnosno odgovori. Jer Isusova pitanja neiscrpna su riznica mogućih odgovora koji ne mogu biti krivi ako su vođeni istinom. Odgovori će ponekad biti bolni. Možda ne ponekad, već češće. A zašto? Zato što je ovaj svijet takav. Preopterećen informacijama, užurbanošću, slikama i lažnim humanizmom kojemu je zadnja instanca zahvalnosti neki novoosmišljeni bog Svemir, a ne Isus Krist, pravi Bog i pravi Čovjek.

I tako povučeni u taj vrtlog ovozemaljskih zbivanja zaboravljamo slušati Isusova pitanja, davati odgovore. Posljedično zaboravljamo sukobe i nesporazume rješavati razgovor, postavljanjem osobama zdravih pitanja, a sve nam više postaje srcu drago komentiranje, ogovaranje, donošenje vlastitih zaključaka, borba za svoja prava i mjesto pod suncem. U tri riječi: zaboravljamo ono bitno.

Doista, što će koristiti čovjeku ako sve to stekne, a životu svojem naudi? Ako život izgubi. Ako izgubi iskren pogled, iskren osmijeh, velikodušan zagrljaj i iskrenost u odnosima? Ništa. Ostaje ono što je nudio filozof Nietzsche – nihilizam. Mi možemo prereći to ovako – Bog koji preko nas više ne živi. Nemojmo mi biti takvi, nego budimo i ostanimo pravi kršćani, Bogu posvećeni u radosti istine i ne zaboravimo promišljati – ponajviše i ponajprije o vlastitome životu.